

Arrest

nr. 74 502 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. VAN KELST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Per aangetekend schrijven van 1 september 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd blijkens het administratief dossier en stukken neergelegd ter terechtzitting aangevuld op 19 november 2009 en op 22 november 2010.

1.2. Op 5 mei 2011 treft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de in punt 1.1 bedoelde aanvraag ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt betekend op 18 mei 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-attaché van 26.04.2011 blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Armenië., Dat betrokkene kan reizen en dat er geen noodzaak is tot mantelzorg. De arts-attaché concludeert dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland-

Wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst: Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende: In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de eerste aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn'. De gespecialiseerde zorgen -voor onder andere de 2 * aandoening- zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra Hij kan voor de nodige medische behandeling en opvolging terecht in de lokale medische centra/poliklinieken of in de gespecialiseerde centra van Erevan . Uit het medisch advies van de arts blijkt niet dat betrokkene arbeidsongeschikt is, hij kan dus instaan voor de kosten van de eventuele opvolging of de eventuele kost van medicijnen. Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : dat betrokkene zijn sociale en economische belangen in België heeft) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenen. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9 ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België;7verblijvende personen, die menen te beschikken over buiten gewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat f derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven. • Betrokkene kan hiervoor een aanvraag 9bis indienen.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hem/haar/hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt na het hernemen van de motivering van de bestreden beslissing als volgt:

"(...) Terwijl de verwerende partij veronachtzaamt dat mijn verzoeker zijn aanvraag tot regularisatie op grond van medische redenen heeft geactualiseerd bij aangetekend schrijven dd. 19 november 2009.

Verzoekende partij voldoet aan de criteria van punt 1.2 en punt 2.8A van de Instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Dat in de verduidelijking over de uitvoering van deze instructie duidelijk wordt bepaald:

"... U heeft een regularisatie aanvraag ingediend op basis van de wet van 15 december 1980, waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken tot op vandaag echter nog geen beslissing heeft genomen. In dit geval moet u geen nieuwe aanvraag indienen, maar Uw hangende aanvraag vervolledigen op basis van de hieronder gedefinieerde criteria en voorwaarden.

Indien U punt 2.8.A of 2.8. B wenst in te roepen bij het vervolledigen van Uw aanvraag dient U dit te doen tussen 15 september 2009 en 15 december 2009. ... "

(stuk 4; pag. 8 bovenaan). Dat aldus volgens de instructie uitgevaardigd door de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid en de verduidelijking die werd verleend door de verwerende partij, de hangende regularisatieaanvraag zonder onderscheid kan worden geactualiseerd om op grond van art. 9bis Vw. te worden geregulariseerd, ondanks de omstandigheid dat de initiële aanvraag werd gebaseerd op art. 9ter Vw.

Dat evenwel de Dienst Vreemdelingenzaken bij de beoordeling van de regularisatieaanvraag enkel rekening houdt met de initiële aanvraag tot regularisatie op grond van medische redenen en niet op grond van art. 9 bis conform de actualisering verzonden per aangetekend schrijven dd. 19 november 2009.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken uiteraard rekening behoort te houden met de voorgebrachte argumenten nopens de actualisering van de aanvraag en niet zonder meer haar beslissing kan baseren louter op grond van het inleidende verzoekschrift daar waar de actualisering van de aanvraag voorligt.

Dat de bestreden beslissing de artikelen 9bis en 9ter Vw. schendt."

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"(...) Verzoeker houdt voor dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met de argumenten ontwikkeld in het kader van de instructie dd. 19.7.2009.

Verder verwijst de verwerende partij naar de terechte motivering in de bestreden beslissing dat:

"Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (met name dat betrokkene zijn sociale en economische belangen in België heeft) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven. Betrokkene kan hiervoor een aanvraag 9 bis indienen "

Verzoeker verliest uit het oog dat art. 9ter van de Vreemdelingenwet inderdaad de regularisatie om medische redenen betreft, en zij, in zoverre hij tevens niet-medische redenen wil aanvoeren om alsnog gemachtigd te worden tot verblijf, gebruik dienen te maken van de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij wijst erop dat de aanvragen o.g.v. art. 9bis enerzijds en art. 9ter anderzijds en de hierop volgende beslissingen van elkaar dienen te worden onderscheiden.

Zulk onderscheid wordt ook uitdrukkelijk bij wet voorzien.

Het staat verzoeker vrij om een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9 bis Vreemdelingenwet in te dienen.

Verzoekers eerste middel is niet ernstig.”

2.3. De Raad acht het eerste middel ambtshalve onontvankelijk voor zover de schending opgeworpen wordt van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien verzoekende partij nalaat uiteen te zetten op welke wijze voormelde wetsbepaling geschonden werd door de bestreden beslissing.

2.4. Ter terechtzitting legt de raadsvrouw van verzoekende partij ter ondersteuning van de stelling in het verzoekschrift dat *“de verwerende partij veronachtzaamt dat mijn verzoeker zijn aanvraag tot regularisatie op grond van medische redenen heeft geactualiseerd bij aangetekend schrijven dd. 19 november 2009.”* het bewijs neer van een op 23 november 2009 aan de verwerende partij verzonden schrijven van 19 november 2009 waarbij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag geactualiseerd wordt. Zij legt tevens een faxbericht van 4 augustus 2011 neer waarbij de verwerende partij aan advocaat P. Van Hoecke mededeelt dat ze *“recentelijk”* zijn schrijven van 19 november 2009 ontving waarmee *“de aanvraag 9 ter”* geactualiseerd werd. Verwerende partij vraagt aan de betrokken raadsman om nogmaals de bijlagen te versturen die gepaard gingen met het schrijven van 19 november 2009. De voormelde ter terechtzitting neergelegde stukken blijken zich niet te bevinden in het administratief dossier waarin, zoals de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota, zich slechts *“een schrijven bevindt dd. 19.11.2009 van de toenmalige raadsman van verzoeker waarbij hij mededeelt mr. VANDERMEEREN op te volgen.”*

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekers dossier gekenmerkt wordt door een opeenvolging van raads-
mannen waarbij verzoeker blijkens alle stukken waarover de Raad nu beschikt, na een initieel op 1 september 2009 ingediende aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op 19 november 2009 een actualisatie ervan verstuurt waarbij verzoeker, na verwijzing naar de eerder ingediende aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 1 september 2009, de wens kenbaar maakt geregulariseerd te worden *“op grond van artikel 1.2. en artikel 2.8.A van de regularisatiecriteria”* en uitsluitend ingaat op deze criteria, om vervolgens op 22 november 2010 opnieuw een actualisering te versturen van de op 1 september 2009 ingediende aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarbij een recent medisch getuigschrift gevoegd wordt en gesteld wordt: *“Met onderhavig schrijven dient vertoger verzoek in strekkende tot machtiging tot verblijf ex artikel 9 ter van de Wet van 15 december 1980 gestoeld op medische gronden alsook artikel 9 bis van de Wet van 15 december 1980 op humanitaire gronden omwille van het behartenswaardige karakter.”*

2.6. Het gegeven dat het administratief dossier het ter terechtzitting neergelegd schrijven van 19 november 2009 waarbij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag van 1 september 2009 geactualiseerd wordt, niet bevat en de bestreden beslissing er niet naar verwijst, kan te dezen niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing die een uitspraak doet over een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, aangezien de aanvulling van 19 november 2009 geen enkel argument of stuk bijbrengt inzake de aanvraag om medische redenen en enkel verwijst naar de criteria van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft geen belang bij zijn kritiek. Te dezen blijft immers de motivering van de bestreden beslissing overeind wanneer ze in fine, met betrekking tot een latere aanvulling van 22 november 2010, waarin eveneens een mix gemaakt werd van argumenten inzake artikel 9bis en artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, stelt: *“Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : dat betrokkene zijn sociale en economische belangen in België heeft) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenen. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9 ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buiten gewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.”* Uit de artikelen 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat de wetgever immers een onderscheid heeft willen maken tussen enerzijds aanvragen om verblijfsmachtiging om medische redenen die in se aanvragen tot het verkrijgen van subsidiaire bescherming uitmaken en aanvragen om verblijfsmachtiging die om andere redenen dan medische redenen worden ingediend. De wetgever heeft in dit verband afzonderlijke

procedures en afzonderlijke criteria ingesteld. Verzoeker kan dan ook niet verwachten dat hij, indien hij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag van 1 september 2009 die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet later actualiseert en van de gelegenheid gebruik maakt om argumenten in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in te roepen, in de beslissing die genomen wordt aangaande zijn regularisatieaanvraag om medische redenen ook een inhoudelijke beoordeling terugvindt van de argumenten die hij heeft aangebracht in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.7. Verzoekers verwijzing naar de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, is niet dienstig aangezien deze instructie vernietigd werd door de Raad van State bij arrest nr. 198.769 van 9 december 2009. Alleszins leest de Raad in deze instructie niet dat indien een aanvrager om verblijfsmachtiging een mix maakt tussen argumenten betreffende de artikelen 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet, hij in één en dezelfde beslissing een antwoord kan verwachten omtrent de verschillende argumenten.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.8. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Uit de geschetste procedurele voorgaanden en de uiteenzetting onder het eerste middel blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing heeft gebaseerd op een onvolledig dossier daar waar geen rekening werd gehouden met de actualisering van de regularisatieaanvraag hoewel zij dit behoorde te doen. Er staat vast dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing niet behoorlijk heeft voorbereid en niet heeft gestoeld op alle elementen van het dossier. Dat het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid die over beoordelingsbevoegdheid beschikt om een besluit te nemen, er in de eerste plaats moet voor zorgen dat haar alle mogelijke gegevens worden bezorgd opdat zij geïnformeerd zou zijn (W. Lambrechts, "Het zorgvuldigheidsbeginsel" , I. Opdebeek (Ed.), Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, Kluwer, Deurne, 1993, 34). Dat het volgens de vaststaande rechtspraak van de Raad van State vaststaat dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige manier voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (zie ondermeer R.v.St. nr. 154.954, 14 februari 2006). Dat moet worden nagegaan of de overheid tot een zorgvuldige feitenvinding is gekomen, ze is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en ze de haar toegekende appreciatiebevoegdheid op een zorgvuldige wijze heeft uitgeoefend (R.v.St. nr. 185.232, 8 juli 2008). Dat het duidelijk is dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot een zorgvuldige feitenvinding is gekomen daar waar een essentieel procedureel element buiten beschouwing werd gelaten zijnde de actualisering van de regularisatieaanvraag. Dat de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel vaststaat. Dat mijn verzoeker dienaangaande ook de schending van het vertrouwensbeginsel vaststelt daar waar hij mag aannemen dat de Dienst Vreemdelingenzaken de Instructie van 19 juli 2009 zou toepassen en de actualisering van de regularisatieaanvraag in overweging zou nemen bij de beoordeling van de aanvraag tot machtiging verblijf.”

2.9. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“Verzoeker formuleert in wezen dezelfde kritiek met name dat onvoldoende rekening werd gehouden met de argumenten ontwikkeld in de actualisering van zijn aanvraag bij schrijven dd. 19.11.2009. De verwerende partij merkt op dat zich in het administratief dossier een schrijven bevindt dd. 19.11.2009 van de toenmalige raadsman van verzoeker waarbij hij mededeelt mr. VANDERMEEREN op te volgen. Er is evenwel geen sprake van een actualisering van een aanvraag, laat staan dat er een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9 bis Vreemdelingenwet zou zijn ingediend. De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, heft geoordeeld. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief. De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennen van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoeker de schending aanvoert. Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden. De verwerende partij is de mening toegedaan dat ook verzoekers derde en laatste onderdeel van zijn tweede middel niet ernstig is.”

2.10. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104).

2.11. Gelet op de geuite kritiek kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste middel. Het vormt geen schending van de aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur dat de gemachtigde van de staatssecretaris het door de wetgever gemaakte onderscheid tussen de artikelen 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet respecteert.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA